Melk, 1471

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

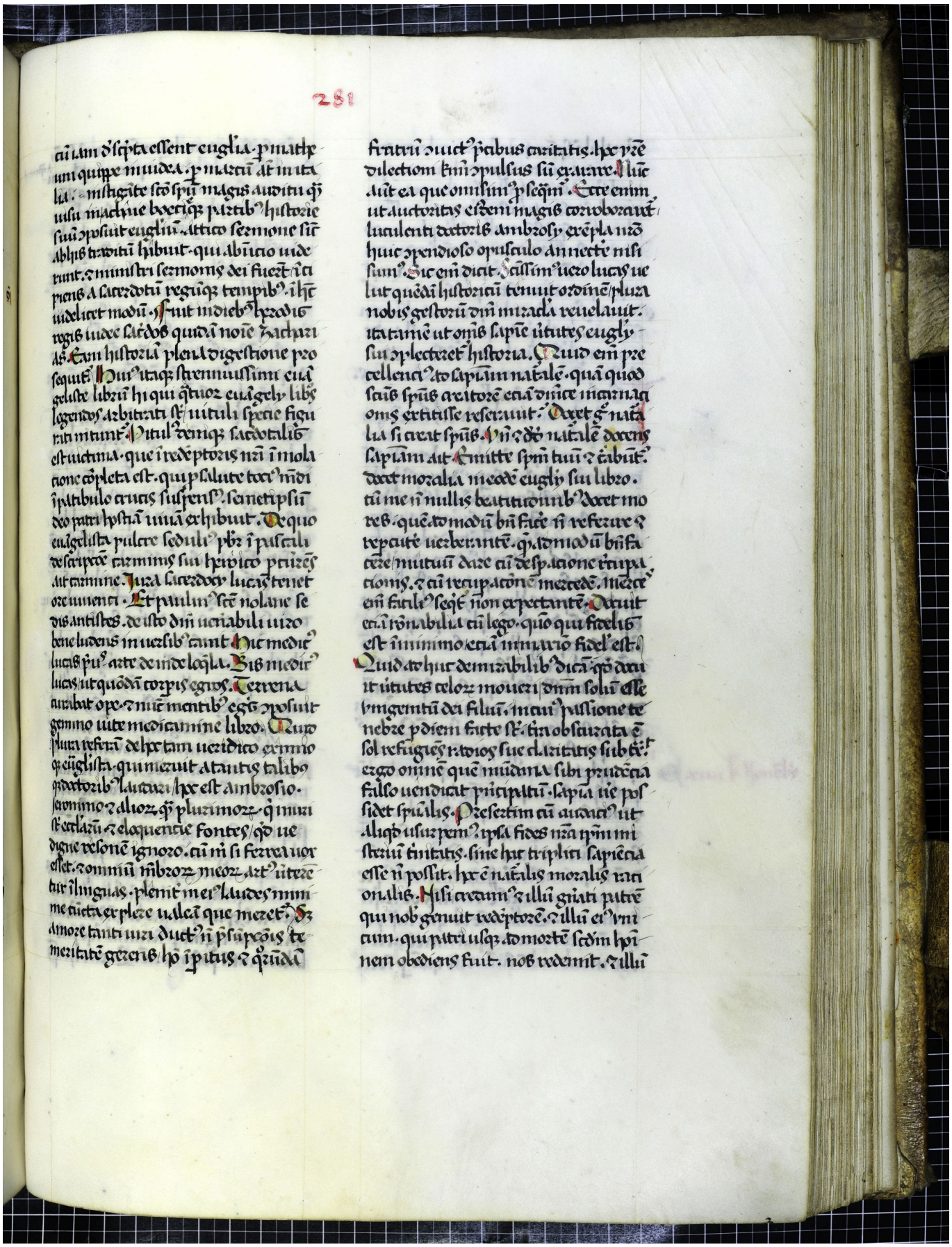

281

cum d'scripta essent euglia. p mathe
um quippe mundi. p marcum at in ita
lia. mistigite scō spū magis auditu q̄
usu machine hereticq̄ partib' historie
suū opposuit euglium. attico sermone sic
ab his traditū hibuit. qui ab initio unde
tunt. & ministri sermonis dei fuerūt ita
prens a sacerdotū regūq̄ templib' i ht
uelicet modū. sicut in diebus herodis
regis iudee sacēdos quidā noīe zacharias
as. tam historiū plenā digestione pro
sequit. Hunc itaq̄ strenuissimi euā
gelistē librū hi qui ꝗtuor euāgely libs
legendos arbitrati st' uitulī specie figu
rati mtunt. Vitul' denq̄ sacrificialib'
est uictima. que i redēptoris nrī i mola
tione cōpleta est. qui p salute tot' mūdi
i patibulo crucis suspens'. sanctū ipsū
deo patri hostiā unā exhibuit. De quo
euāgelista pulcre sedulī pbr i pascali
descriptē carmine sic hymno primes
aut carmine. Iura sacerdotū lucas tenet
ore uiuenti. Et paulin' scē nolane se
dis antistes. de isto dñi uenerabili uiro
bene ludens in uersib' tamt. Hic medic'
lucis pū arte de inde loqla. Bis medic'
lucis ut quōdā corpis egros. Terrena
curabat opē. & nūc mentib' egros posuit
gemino uite medicamine libro. Quo
plura referā de hoc tam uenerido germino
q̄ euāgelista. qui meruit a tantis talibo
q̄ doctorib' laudari. hoc est ambrosio.
hieronimo & aliorū q̄ plurimorū. q̄ uiuū
st' ecclarū & eloquentie fontes. q̄d ue
digne resonē ignoro. cui nī si ferrea uox
esset. & omniū ñbrorū meorū. ait utere
tur i linguas. plenit mei laudes nunq̄
me cuncta explere ualeā que meret. Sz
amore tanti uiri ductū ñ p supēdis te
meritatē gerens. ho i pitis & q̄ruda

fratrū ductū p habus caritatis. hoc prē
dilectionis tūi opulsus sū grauare. luc
auit ea que omissim p segni. Ecce enim
ut auctoritas esset ei magis corroborauit
luculenti doctoris ambrosij exēpla nō
huic ꝓpendioso opusculo annectē nisi
sum. Sic eū dicat. Sallim' uero lucas ue
lut quēdā historiū tenuit ordinē. pluri
bus gestorū dñi miracla reuelauit.
ita tamē ut omnis sapiē utilitas euāgly
sii ꝓplectere historia. Quid enim pre
cellencia ad sapiēm natalē. quā quod
saīs spūs a creatore eā dñice incarnaq̄
onis exercitisse reseruit. Docet g̃ natā
lia si cerat spūs. Vnde dō natalē docens
sapiam ait. Emitte spm tuū & creabūt.
docet moralia in eodē euāgly sui libro.
tū me in nullis beatitudinib' docet mo
res. quē ad modū bū facē in referre &
repaute uerberantē. q̄ad modū bū fa
cere mutuū dare eis desp. ad ione retribu
tionis. & eis recuperationē mercedē. Mere
eū fideli seqē non expectantē. Docuit
eā rōnabilia eis lego. quō qui fidelis
est i minimo etiā in multo fidel' est.
Quid ad huc de mirabilib' dicā q̄d dem
ut utilitates celoz mouerī dñm solū esse
omnipotētū dei filiū. in cui passione te
nebre p diem facte st. tūc obscurata ē
sol refugiēs radios suē claritatis subtrā
ergo omnē quē mundana sibi prudēcia
falso uendicat principatū. sapia nē pos
sidet spūalis. Presertim cū aurora ut
aliqd usurpem. ipsa fides nra p̄ m̄ mi
sterii trinitatis. sine hac triplici sapiēcia
esse ñ possit. hoc natalis moralis ratio
nalis. Nisi credam & illū gnati patrē
qui nos genuit redēptorē. & illū eū vni
cum. qui patri usq̄ ad mortē sedm hoīnem
obediens fuit. nos redemit. & illū